TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

ZEMHERİNİN KIŞINDAYIM….

Yazan: **Hasan Öztürk** - 14 Aralık 2011

Geçen hafta yayına yetiştiremediğim için tarih itibariyle bu yazıma gecikmeli yazı da diyebilirsiniz…

Günlerden Perşembe ve tarih 7 Aralık.. Gökyüzü delinmiş yağmur biteviye yağmakta. Dedim ya, yağmur delisiyim ve çok severim yağmurları….

"Allah'ım! O da ne? Beyaz beyaz gökyüzünden dökülen tanecikler kar olmalı." diyerek pencereyi aralıyorum. Gerçekten yağmur yerini kara terk etmiş ve benim bir gün sonra Taşova'ya gideceğimi bildiği halde sanki inadına yolu kapatmak için kendini paralıyor…

Kar dinmek bilmiyor. "Yağmur sonrası nasıl olsa erir" diyerek, TV den hava durumunu öğrendiğimde bir telaş kaplıyor içimi.. Lapa lapa yağan karın tutmasıyla birlikte yerler bir anda beyaz örtüyle kaplanmıştı..

Komşular kartopu oynamak için çağırdıklarında, soğuğa karşı diklenerek bir yiğitlik yapıp kendimi dışarı atıyorum…

Taşovalı kar yağmadı diye dövünürken ben çocukluk günlerime geri dönüyor ve kartopu oynamanın verdiği zevkten olsa gerek sırıl sıklam olduğumu bile unutuyordum…

Bu arada birden çocukluğumun karlı-kışlı günleri geliverdi gözümün önüne….

Kışın uzun gecelerinde Ayşe Anamın anlattığı mesevüler ve ateşin verdiği sıcaklığın etkisinden olacak ki, bir kedi misali kıvrılıp ocak başlarında uyuduğum uzun kış günlerine gidivermiştim..

Neşeli kış gecelerini süslediğimiz güzelim oyunların halen tadı damağımda…

Konu-komşu bir araya gelir, yüzük bulmaca, dağ-nehir-şehir, bom, lades (ODURA) oyunlarını oynardık..

Hele de yokluk günlerinin tatlısı un helvasını yediğimiz zamanlarda ocakbaşlarının keyfi bir başka olurdu…

Gündüz menüsünde tatlı olarak yer alan, "KAR ÜSTÜ BARAKLI PEKMEZİ" ni yeme zevkini içinizden kaç kişi tattı acaba? ….

Bacabaşında gaz lambası ve gece lambası yerine lambanın fitilinin kısılması ise, gecenin renkli manzarası olarak çocukluk anılarımın en seçkin köşesinde asılı durmakta ..

Çocuklar, ocak başları ya da sobanın yanına konan bir leğen içinde çimdirilir, her şey sıcak odada başlar ve kurulanma bile orda sonlanırdı. Soba, aile bireylerinden biriymiş gibi bakımına ve ihtiyacına büyük özen gösterilirdi.

Çocukluk bu ya işte, evinde bizim köyün tabiriyle löküs yakanları zengin, bizim gibi gaz lambası yakanları ise fakir olarak nitelendirirdim…

Bir adam; kravat takmışsa, beyaz gömlek giymişse, İspanyol paçalıysa, evinde radyo varsa hele bir de motorlu cigarası beyaz gömlekten görünüyorsa… İşte benim zengin adam profilim…

Ne kadar garip değil mi? Şimdi evlerimizde her şeyimiz var.. Ne yazık ki eski günlerin tadı-tuzu yok…

Şimdi adam boyu karlar yağmıyor, buzlar saçaklardan sarkmıyor, Nineler torunlarına kurt masalı anlatmıyor, radyo tiyatrosu dinlenmiyor, Cuma sabahları radyodan dinlediğimiz kahramanlık öyküleri anlatılmıyor, küllük taşında titrek kandiller yanmıyor, kimse kış oyunlarını bile hatırlamak istemiyor…

Hatta günümüz çocukları kardan adam yapmayı bile unuttular…

Ocak başlarının yerini şömineler, sobaların yerini ise soğuk kalorifer petekleri alarak, insanların yüreklerinde var olan sıcaklığın da kaybolmasına sebep oldular.

Teknoloji denen canavar bizi bizden o denli uzaklaştırdı ki, sene de bir kez görüşüp hasret giderebildiysen haline şükret dostum..

Küresel iklim ya da küresel krizden midir? Her neyse canım ne derseniz deyin günümüz de her şey değişti…

Alışkanlıklarımız, akrabalık ve insanlık anlayışımız dahil herşey….

Bu karışık duygular içinde geceye veda edip, sabah uyandığımda işte "ZEMHERİNİN KIŞINDA kaldın oğlum" diyerek, sisli ve karlı bir havada karları delip gelecek olan köy çocuklarımı beklemeye koyuluyorum….

Gelen giden yok. Canım iyice sıkılıyor ve analarının akşamdan hazırladığı beslenme çantaları ellerinde kardelenlerimin gelmesi için dua ediyorum..

Nihayet 3-5 köy çocuğum geliyor… O sıcacık ve minicik yürekleri içimi ısıtıyordu. Hatta içimi ısıtmak şöyle dursun havayı da yumuşatıp karların yavaş yavaş erimesine sebep oluyordu…

Bu arada Ahmet Günaydın, bizim Tevfik ve Mustafa Uykun telefonla arayarak, "Ne zaman geliyorsun?" diye soruyorlar. "Anlaşıldı Hafta sonu muhabbet derin olacak " diyerek büyük bir moralle derse koyuluyordum….

Yorum Ekle

Hasan Öztürk

X